

Det vil dog være nødvendigt, at rigspolitichefens tekniske afdeling og Det kriminalpræventive Råds sekretariat under rigspolitichefen yder en vis bistand ved behandlingen af sager i henhold til loven. Udgifterne til denne konsulentbistand m.v. skønnes ikke at ville overstige 0,3 mill. kr. årligt.

Gennemførelsen af lovforslaget må endvidere forventes at medføre et vist merarbejde i de enkelte politikredse med henblik dels på administrationen af tilladelser, dels på kontrollen med lovens overholdelse samt ydelse af vejledning til publikum. Det er ikke muligt forud for lovens ikrafttræden at skønne nærmere over omfanget af dette merarbejde, der således forudsættes at indgå i de kommende års vurdering af behovet for ressourcer til politiet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Bestemmelsen i *stk. 1* indebærer, at der gennemføres et *forbud* mod TV-overvågning af *gade, vej, plads eller lignende område, som benyttes til almindelig færdsel*. Den foreslåede stedlige afgrænsning af reglen svarer med redaktionelle ændringer til definitionen af »vej« i normalpolitivedtægtens § 2 (»enhver offentlig eller privat gade, plads, vej, bro, tunnel, passage, sti, trappe eller lignende areal, der benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter«). Praksis efter normalpolitivedtægtens § 2 vil således være vejledende for fortolkningen af den stedlige afgrænsning i den foreslåede forbudsregel. I væsentlig grad kan der endvidere findes vejledning i praksis efter færdselslovens § 1 (»vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter«).

Det er uden betydning for anvendelsen af den foreslåede forbudsregel, om vejen m.v. efter vejlovgivningen er privat eller offentlig, idet denne afgrænsning navnlig er båret af økonomiske hensyn (vedligeholdelsespligten). Overvågning af veje, der er private i denne forstand, vil således også kunne være omfattet af forbudsreglen.

Begrebet »TV-overvågning« er defineret i § 1, *stk. 2, 1. pkt.*, som vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning ved hjælp af fjernbetjent eller automatisk virkende TV-kamera, fotografiapparat eller lignende apparat.

Om udtrykket »vedvarende eller regelmæssigt gentagen personovervågning« henvises til straffelovrådets udtalelse, afsnit 4. Udtrykket indebærer, at iagttagelse eller optagelse sker for at føre kontrol med personer og deres adfærd. Kameraer, der opsættes for at føre kontrol med f.eks. en maskines

funktion, falder uden for loven, og det samme gælder kameraer, der f.eks. opsættes for at iagttage eller optage dyrs adfærd i naturen. Der må endvidere være tale om optagelse eller iagttagelse af en vis varighed. Fotografering af bestemte begivenheder eller begivenhedsforløb vil, selvom de strækker sig over nogen tid, ikke have karakter af overvågning. Også systematiske optagelser vil kunne være omfattet. De foreslåede regler gælder således også anvendelse af kameraer, der kun træder i funktion med faste mellemrum eller på bestemte tider, eller når personer kommer ind i billedfeltet. Omvendt vil anvendelse af kameraer i f.eks. banker, som kun optager, hvis kassereren aktiverer en særlig alarmknap, ikke have den systematiske karakter, der er forudsætningen for, at der er tale om »TV-overvågning«.

De foreslåede regler omfatter kun kameraer, der er fjernbetjente eller automatisk virkende. Anvendelse af kameraer, der manøvreres på stedet, f.eks. Danmarks Radios fjernsynsoptagelser eller almindelige films- og fotooptagelser, falder således uden for forslagens område.

Som fremhævet i de almindelige bemærkninger pkt. 5 omfatter loven som udgangspunkt ikke blot tilfælde, hvor overvågningen er forbundet med *optagelse* af billeder på videobånd, film eller lignende, men også tilfælde, hvor sådan billedoptagelse ikke finder sted, og hvor overvågningen derfor alene har karakter af en umiddelbar *iagttagelse* på TV-skærm eller lignende. Der henvises herved til straffelovrådets udtalelse pkt. 4.

Forslagets regler om TV-overvågning finder ifølge § 1, *stk. 2, 2. pkt.*, tilsvarende anvendelse på *opsætning* af sådant apparat med henblik på overvågning. Baggrunden herfor er navnlig bevistekniske hensyn. Da strafferammen efter lovforslaget ikke skal overstige bøde, jfr. § 7, kan forsøg på overtrædelse ikke straffes, jfr. straffelovens § 21, *stk. 3*. Var reglerne alene knyttet til apparatets benyttelse, ville man derfor i nogle tilfælde ikke kunne pålægge strafansvar, fordi der ikke kunne føres bevis for, at apparatet faktisk har været benyttet.

Til § 2, nr. 1-2.

Bestemmelsen i § 2 indeholder undtagelser fra forbudsreglen i § 1.

I en række tilfælde bør der ud fra almene hensyn være adgang for offentlige myndigheder til at overvåge veje og lignende. Allerede i dag forekommer der således offentlig TV-overvågning af trafikafviklingen på f.eks. jernbaneperroner. Inden for